



DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 20 września 1963 r.

Nr 14

Poz. 60 — 65

TREŚĆ:

Zarządzenie Ministra:

Poz. 60 — nr 182 z 29.VIII.63 r. w sprawie zatrudniania inwalidów

Okólniki Ministra:

Poz. 61 — nr 29 z 12.VIII.63 r. w sprawie ustalania limitów godzin nadliczbowych dla kierowców samochodów osobowych

Poz. 62 nr 31 z 28.VIII.63 r. w sprawie racjonalnego wykorzystania odpadów

Obwieszczenie:

Poz. 63 — z 13.VIII.63 r. w sprawie nadania odznak i dyplomów: „Zasłużonego Przetwórcy Socjalistycznej Pracy” i „Przetwórcy Socjalistycznej Pracy”

Pisma okólne Ministerstwa:

Poz. 64 — nr 25 z 14.VIII.63 r. w sprawie zatrudniania rencistów

Poz. 65 — nr 26 z 31.VIII.63 r. w sprawie oszczędnej gospodarki cementem

Komunikaty

60.

ZARZĄDZENIE nr 182 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 sierpnia 1963 r.

w sprawie zatrudniania inwalidów.

(znak: ZP/1/63)

W związku z uchwałą Prezydium Rządu z dnia 29 listopada 1950 r. w sprawie opieki nad inwalidami wojennymi i wojskowymi oraz z uchwałą nr 353 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie udziału zakładów przemysłowych w organizowaniu opieki nad zdrowiem pracowników (Mon. Pol. nr 82, poz. 384) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się kierowników jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do stałego zatrudniania inwalidów w możliwie najszerszym zakresie.

§ 2. 1. Inwalidów należy zatrudniać na stanowiskach, które odpowiadają ich kwalifikacjom oraz stanowi zdrowia, zgodnie ze wskazaniami i przeciwwskazaniami zawartymi w orzeczeniu Komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (KIZ).

2. W celu prawidłowego zatrudniania inwalidów zaleca się zakładom pracy zasięganie opinii właściwego zakładu leczniczo-zapobiegawczego przemysłowej służby zdrowia w sprawie doboru zajęć dla inwalidów.

3. W razie potrzeby należy dokonywać przesunięć zdrowych pracowników do innych prac, wykorzystując zwolnione stanowiska dla zatrudnienia inwalidów.

§ 3. 1. Inwalidów kierowanych do pracy przez właściwe wydziały prezydiów rad narodowych należy zatrudnić w miarę możliwości bezzwłocznie.

2. Przy równych kwalifikacjach należy dawać pierwszeństwo inwalidom wojennym i wojskowym.

3. Rozwiązanie umowy o pracę z inwalidą wojskowym lub wojennym może nastąpić tylko z ważnych przyczyn za uprzednią pisemną zgodą prezydium właściwej rady narodowej, zgodnie z § 8 zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 grudnia 1955 r. w sprawie zatrudniania inwalidów wojskowych (Mon. Pol. nr 123, poz. 1605).

§ 4. Zatrudnionych inwalidów należy otoczyć specjalną opieką, w szczególności stworzyć im takie warunki pracy, które umożliwiłyby im w poszczególnych przypadkach — podwyższenie kwalifikacji zawodowych.

§ 5. 1. Pracownicy, którzy stali się inwalidami w czasie zatrudnienia w danym zakładzie pracy, powinni być, jeśli stopień utraty zdrowia nie wymaga zmiany zawodu, zatrudnieni w tym samym zakładzie pracy w poprzedniej lub zbliżonej specjalności przy zastosowaniu postanowień zawartych w § 2, ust. 1 i 2 zarządzenia.

2. Inwalidów, których ze względu na stan zdrowia, nie mogą wykonywać dotychczasowej pracy, należy przysposobić (przeszkolić) do wykonywania innej pracy w ramach zakładu pracy, z uwzględnieniem wskazań Komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa lub właściwego zakładu przemysłowej służby zdrowia.

3. W przypadku braku możliwości zatrudnienia inwalidy przy pracy odpowiedniej dla jego stanu zdrowia, należy każdorazowo zwracać się do prezydium właściwej rady narodowej w celu załatwienia ewentualnego przeniesienia inwalidy do odpowiedniej dla niego pracy.

§ 6. Zakłady pracy, zatrudniające inwalidów, powinny utrzymywać stały kontakt z właściwymi prezydiami rad narodowych, w sprawach związanych z przysposobieniem inwalidów do pracy i prawidłowym ich zatrudnieniem.

§ 7. Kierowników wszystkich zakładów przemysłowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zobowiązuje się ponadto do:

- 1) organizowania w miarę potrzeb i możliwości różnych form rehabilitacji zawodowej inwalidów, zwłaszcza wewnątrz-zakładowego szkolenia inwalidów w celu przygotowania ich do odpowiedniej do danego kalectwa pracy oraz w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
- 2) dostosowania i ulepszania warsztatów pracy dla umożliwienia zatrudnienia inwalidów.

§ 8. 1. Kierownicy zakładów przemysłowych zatrudniających ponad 500 pracowników zobowiązani są do powołania komisji do spraw zatrudnienia i rehabilitacji inwalidów, do zadań której powinno należeć:

- określanie stanowisk pracy odpowiednich dla inwalidów,
 - sprawdzanie prawidłowości zatrudniania inwalidów zgodnie z kwalifikacjami oraz wskazaniem komisji, o której mowa w § 2 zarządzenia,
 - stawianie wniosków w sprawach organizacji rehabilitacji zawodowej w zakładzie pracy.
2. W skład komisji powinni wchodzić:
- przedstawiciel kierownictwa technicznego zakładu pracy;
 - kierownik lub wyznaczony przez niego lekarz zakładu przemysłowej służby zdrowia sprawujący opiekę lekarską nad zakładem pracy,
 - zakładowy instruktor inwalidzki, jeżeli zakład zobowiązany jest do powołania instruktora zgodnie z postanowieniem § 9, ust. 1 zarządzenia;
 - przedstawiciel czynnika społecznego (rady zakładowej i ewentualnie rady robotniczej).

§ 9. 1. Kierownicy zakładów przemysłowych, zatrudniających inwalidów przy pracach produkcyjnych, zobowiązani są do powołania zakładowego instruktora inwalidzkiego.

2. Do obowiązków zakładowego instruktora inwalidzkiego powinno należeć:

- udział w komisji, o której mowa w § 8 zarządzenia, jeżeli zakład zobowiązany jest do powołania komisji, zgodnie z postanowieniem § 8 ust. 1 zarządzenia;
- stawianie wniosków w sprawie doboru stanowisk dla poszczególnych inwalidów;
- nadzór nad właściwym zatrudnieniem inwalidów;
- stawianie wniosków w sprawie zapewnienia inwalidom odpowiednich warunków pracy;
- stawianie wniosków w sprawie szkolenia zawodowego inwalidów w zakładzie pracy;
- współdziałanie w sprawach zatrudnienia inwalidów z lekarzem zakładowym, społecznym inspektorem pracy oraz z właściwymi organami prezydów rad narodowych;
- stawianie wniosków w sprawie przenoszenia pracowników zdrowych ze stanowisk pracy, odpowiednich dla inwalidów, na inne stanowiska pracy.

3. Obowiązki zakładowego inspektora inwalidzkiego należy włączyć do zakresu czynności danego pracownika, ustalonego przez kierownictwo zakładu pracy.

§ 10. Traci moc obowiązującą zarządzenie nr 40 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 czerwca 1957 r. w sprawie zatrudnienia inwalidów (Dz. Urz. MBiPMB nr 2, poz. 8).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

MINISTER
M. Olewiński

61.

OKOLNIK MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 12 sierpnia 1963 r.

w sprawie ustalania limitów godzin nadliczbowych dla
kierowców samochodów osobowych

(znak: ZP/3/63)

W związku z pismem okólnym nr 110 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1962 r. w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa transportu oraz przestrzegania czasu pracy kierowców samochodów osobowych zatrudnionych w jednostkach budżetowych, przedsiębiorstwach i instytucjach gospodarki społecznej oraz pismem okólnym nr 89 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 czerwca 1963 r. w sprawie czasu pracy kierowców samochodów osobowych zatrudnionych w jednostkach budżetowych, przedsiębiorstwach i instytucjach gospodarki społecznej — w celu ograniczenia nadmiernego zatrudnienia kierowców samochodowych w godzinach nadliczbowych, zapewnienia im pełniejszego wypoczynku i zwiększenia przez to bezpieczeństwa przewozów, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego ustala się, co następuje:

1. Ustalenia okólnika dotyczą kierowców samochodów osobowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. 1. Normalny czas pracy kierowców samochodów osobowych, określają ogólnie obowiązujące przepisy o czasie pracy.
2. Dopuszcza się pracę kierowców, o których mowa w ust. 1, w godzinach nadliczbowych, nie przekraczając jednak dwóch godzin na dobę.
3. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych warunkami zakładu pracy i doбором służby dopuszcza się przedłużenie czasu pracy kierowców samochodów osobowych ponad normę ustaloną w ust. 2 pkt 1) i 2) tak, aby łącznie czas pracy w godzinach nadliczbowych (z pracą w niedzielę i święta) nie przekraczał 150 godzin miesięcznie.
4. Do przedłużania czasu pracy, o którym mowa w ust. 2 pkt 3), dla przedsiębiorstw (zakładów) upoważnia się dyrektorów zjednoczeń (zarządów).

3. Kierowcom samochodów osobowych zatrudnionym w zjednoczeniach, jednostkach budżetowych oraz w jednostkach bezpośrednio podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przyznaje się limit godzin nadliczbowych w nieprzekraczalnej górnej granicy 150 godzin miesięcznie.

4. W celu utrzymania czasu pracy kierowców samochodów osobowych w godzinach nadliczbowych w ramach obowiązujących limitów, dyrektorzy zjednoczeń (zarządów), kierownicy jednostek budżetowych oraz dyrektorzy przedsiębiorstw (zakładów) podejmą odpowiednie środki organizacyjne zapewniające dostosowanie ustalanych limitów godzin nadliczbowych dla kierowców do istotnych potrzeb danej jednostki organizacyjnej w zakresie wykorzystania osobowego taboru samochodowego.

5. Zobowiązuje się głównych księgowych jednostek określonych w ust. 1 do kontroli przy sporządzaniu list płacy, czy przestrzegane są postanowienia w sprawie czasu pracy kierowców i w razie ich naruszania do powiadomienia kierownika jednostki organizacyjnej i jednostki nadrzędnej.

6. Zobowiązuje się dyrektorów (kierowników) jednostek organizacyjnych określonych w ust. 4 do przeprowadzania okresowych kontroli prawidłowości zaszeregowania kierowców zgodnie z przepisami Protokołu dodatkowego z dnia 11 października 1960 r. do Układów Zbiorowych Pracy (Dz. Urz. MBiPMB z 1961 r. nr 10, poz. 46 i 49) i przepisami zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 31 października 1960 r. w sprawie zasad wynagradzania i czasu pracy kierowców samochodowych w jednostkach budżetowych (Mon. Pol. nr 83, poz. 379, zał. nr 1).

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zaszeregowaniu kierowców należy podjąć kroki, zmierzające do jak najrychlejszego ich usunięcia.

7. Przypomina się o przestrzeganiu ustaleń okólnika nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1952 r. w sprawie zasad używania środków lokomocji do przejazdów miejscowych we władzach, urzędach i przedsiębiorstwach państwowych (Mon. Pol. Nr A-20, poz. 249).

8. Traci moc okólnik nr 2 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 stycznia 1963 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 1, poz. 5)

MINISTER
wz A. Giersz

62.

OKÓLNİK nr 31 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 sierpnia 1963 r.

w sprawie racjonalnego wykorzystania odpadów

(znak: ZA-EZ-0515-2)

W celu racjonalnego wykorzystania odpadów powstających w przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych poleca się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, w których powstają odpady użytkowe, powinny ściśle przestrzegać zasad gospodarowania odpadami, ustalonych w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie gospodarowania odpadkami w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. z 1956 r. nr 106, poz. 1235, z 1958 r. nr 19, poz. 124 i nr 43, poz. 248) oraz w zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 lipca 1958 r. w sprawie gospodarowania drewnem użytym i odpadami drzewnymi w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 60, poz. 341).

2. W szczególności należy dążyć do maksymalnego wykorzystania odpadów do celów produkcyjnych w ich pierwotnej postaci bez zmiany cech fizycznych (np. przetopienia).

§ 2. 1. Powstające w produkcji odpady, które nie znajdują zastosowania w przedsiębiorstwie, należy oferować do

sprzedaży jednostkom wymienionym w zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 29 czerwca 1962 r. w sprawie ustalenia wykazu jednostek prowadzących skup odpadków (Mon. Pol. nr 66, poz. 311).

2. Odpady stali zbrojeniowej należy oferować do sprzedaży w pierwszej kolejności przedsiębiorstwom przemysłu terenowego materiałów budowlanych nadzorowanym przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 3. Traci moc okólnik nr 24 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 maja 1960 r. w sprawie sprzedaży odpadów użytkowych stali zbrojeniowej jednostkom przemysłu terenowego materiałów budowlanych.

MINISTER
wz. St. Araszkiewicz

63.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 13 sierpnia 1963 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów: „Zasłużonego Przewodnika Socjalistycznej Pracy” i „Przewodnika Socjalistycznej Pracy”.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Mon. Pol. nr 52, poz. 253) — Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Prezydium Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — wyróżnił następujące osoby odznaką i dyplomem:

I. „Zasłużonego Przewodnika Socjalistycznej Pracy”

1. Halenka Józef s. Antoniego, 2. Malik Jan s. Józefa, 3. Parkitny Stefan s. Józefa, 4. Poloczek Herbert s. Jana, 5. Potyrała Leon s. Franciszka, 6. Szulik Emil s. Antoniego, 7. Weihs Hubert s. Emanuela, 8. Żytka Stanisław s. Stanisława.

II. „Przewodnika Socjalistycznej Pracy”

1. Augustyniak Leon. s. Stanisława, 2. Bernacisko Wilhelm s. Emanuela, 3. Błachut Jan s. Józefa, 4. Borysiak Jan s. Stanisława, 5. Czermiński Kazimierz s. Antoniego, 6. Dębowski Stanisław s. Franciszka, 7. Dobrosielski Jan s. Władysława, 8. Dudkiewicz Andrzej s. Stanisława, 9. Dymek Jerzy s. Konrada, 10. Dziugiewicz Franciszek s. Michała, 11. Górny Wilhelm s. Franciszka, 12. Grabiniak Antoni s. Józefa, 13. Gruszka Walter s. Pawła, 14. Janowiak Jan s. Józefa, 15. Jastrzębowski Adam s. Jana, 16. Jurzyk Marian s. Jana, 17. Klama Karol s. Franciszka, 18. Klimek Tadeusz s. Szymona, 19. Klink Ernest s. Adolfa, 20. Kosęda Jerzy s. Franciszka, 21. Kotlorz Rudolf s. Jana, 22. Kowaliński Leon s. Adama, 23. Kozimor Zygmunt s. Ludwiga, 24. Kozłowski Tomasz s. Kazimierza, 25. Król Rudolf s. Józefa, 26. Kunze Józef s. Jana, 27. Kwiecień Kazimierz s. Ignacego, 28. Kwiatkiewicz Jerzy s. Jana, 29. Labiński Józef s. Jana, 30. Liszka Alojzy s. Józefa, 31.

Lędzki Franciszek s. Józefa, 32. Maruszczyk Jan s. Jerzego, 33. Miler Helmut s. Józefa, 34. Nagiel Aleksander s. Leona, 35. Okłot Bronisław s. Józefa, 36. Ordon Józef s. Rudolfa, 37. Parkitny Eugeniusz s. Stanisława, 38. Pośpiech Ewald s. Maksymiliana, 39. Pyka Henryk s. Wincentego, 40. Pyrek Józef s. Władysława, 41. Skornia Józef s. Jana, 42. Skóra Władysław s. Józefa, 43. Słupina Reinhold s. Huberta, 44. Sosiński Stanisław s. Antoniego, 45. Staroszczyk Paweł s. Karola, 46. Sutor Stanisław s. Franciszka, 47. Szeliga Jan s. Michała, 48. Szpara Augustyn s. Józefa, 49. Smiarowski Edmund s. Bolesława, 50. Węgierski Stanisław s. Jana, 51. Widera Jerzy s. Tomasza, 52. Wojciechowski Michał s. Grzegorza, 53. Ziarniewicz Jan s. Jana, 54. Złotorowicz Józef s. Michała.

DYREKTOR DEPARTAMENTU KADR
H. Horodko

64.

**PISMO OKÓLNE nr 25 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 14 sierpnia 1963 r.

w sprawie zatrudniania rencistów

(znak: ZP4/RZ-123/63)

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pismem okólnym nr 34 z dnia 26 czerwca 1963 r. polecił oddziałom ZUS ograniczyć częstotliwość kontroli zatrudnienia rencistów; zamiast dwóch ankiet kontrolnych wysyłanych w ciągu roku do rencistów wysyłana będzie obecnie tylko jedna.

Ograniczenie ankietowej kontroli rencistów pozwoli na zmniejszenie kosztów administracyjnych oraz na odciążenie ponad milionowej rzeszy rencistów od zbyt częstego wypełniania ankiet, co było niejednokrotnie postulowane.

Wprowadzenie tej zmiany wiąże się jednak z koniecznością równoczesnego wzmożenia innych form kontroli zarobkowania rencistów, w celu zapobieżenia przypadkom nienależnego wypłacania świadczeń rencistom zatrudnionym.

Jedną z takich form jest zawiadamianie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przez zakłady pracy o przyjęciu do pracy rencisty lub o dalszym zatrudnieniu pracownika, któremu przyznano rentę. Obowiązek ten został nałożony na uposażone zakłady pracy zarządzeniem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 1961 r. w sprawie przekazania uposażonym zakładom pracy niektórych czynności z zakresu rent (Mon. Pol. nr 32, poz. 153).

W związku z powyższym przypominają się zakładom pracy podległym Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanym o konieczności przestrzegania obowiązku zawiadamiania właściwych oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przyjęciu do pracy rencisty lub o dalszym zatrudnieniu pracownika, któremu przyznano rentę, zgodnie z powołanym wyżej zarządzeniem (§ 7 instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

65.

**PISMO OKÓLNE nr 26 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 31 sierpnia 1963 r.

w sprawie oszczędnej gospodarki cementem.

(znak: TE-6-02/0631-3)

Pismo okólne nr 69 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 maja 1963 r. w sprawie oszczędnej gospodarki cementem zwraca uwagę na poważne uchybienia i nieprawidłowości w gospodarowaniu cementem, szczególnie w zakresie przestrzegania norm zużycia cementu, ujawnione przez organa Najwyższej Izby Kontroli w jednostkach wykonawstwa budowlanego i zakładach produkcji betonów.

Przeprowadzone kontrole wykazały powszechnie występujące poważne przekraczanie norm zużycia cementu. Stan ten jest następstwem:

- 1) niskiej jakości kruszyw stosowanych do produkcji betonów,
- 2) nieprzestrzegania Polskich Norm Budowlanych, określających warunki odbioru kruszywa oraz normy zużycia cementu.
- 3) nieprzestrzegania właściwego dozowania cementu,
- 4) niedostatecznej kontroli rozliczeń zużycia cementu.

W szczególności w niedostatecznym jeszcze zakresie opracowano i rozpowszechniono przepisy technologiczne produkcji betonów, nie przestrzegano w pełni obowiązków w zakresie częstotliwości badań składników betonów i zapraw, nie stosowano z zasady odpowiednich konsystencji betonów itd. Stwierdzono również niedostateczne wykorzystanie opracowań z zakresu ekonomiki stosowania poszczególnych asortymentów cementu.

W związku z powyższym Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Techniki przypomina o obowiązku stosowania przepisów i zasad, podanych w ust. 1, 2, 3 i 4.

1. W zakresie kontroli i zasad rozliczeń zużycia cementu obowiązują:

- a) zarządzenie nr 91 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 maja 1963 r. w sprawie rozliczeń i kontroli materiałów zużytych do robót ogólnobudowlanych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 8, poz. 31),
- b) zarządzenie nr 113 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 czerwca 1963 r. w sprawie rozliczeń i kontroli materiałów zużytych do robót ogólnobudowlanych w przedsiębiorstwach budownictwa terenowego (Dz. Urz. MBiPMB nr 11, poz. 47),
- c) zarządzenie Nr 90 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 czerwca 1957 r. w sprawie rozliczeń zużycia materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 2, poz. 10),
- d) zarządzenie nr 18 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 lutego 1961 r. w sprawie trybu ustalania norm zużycia surowców, materiałów i paliw (Dz. Urz. MBiPMB nr 4, poz. 15),
- e) zarządzenie nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 stycznia 1962 r. w sprawie wprowadzania obowiązujących norm zuży-

cia materiałów budowlanych w budownictwie powszechnym i specjalnym.

Rozliczanie zużycia cementu na wyroby betonowe produkowane przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniach przemysłu materiałów budowlanych i budownictwa w zakładach stacjonarnych powinno odbywać się na zasadach określonych w Katalogu Norm Zużycia Materiałów Budowlanych, wydanym w 1962 r. przez Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa.

2. W zakresie przestrzegania przy produkcji mieszanek betonowych oraz zapraw należy stosować.

- a) reżimy technologiczne,
- b) warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych,
- c) Polskie Normy,
- d) przepisy instrukcji kontroli technicznej w zakładach branży betonarskiej, wydanej w 1962 r. przez Zjednoczenie Przemysłu Betonów (instrukcja jest do nabycia w Sekretariacie Porozumienia Ogólnobranżowego przy Zjednoczeniu Przemysłu Betonów),
- e) przepisy instrukcji dla laboratoriów polowych na budowach i w wytwórniach — wydanie IV 1960 r. (jest do nabycia w księgarni przy ul. Grójeckiej nr 68 w Warszawie).

W powyższe przepisy powinny być zaopatrzone wszystkie przedsiębiorstwa produkujące betony, zaprawy i elementy betonowe, w takiej ilości, aby zapewnić praktyczne ich wykorzystywanie w bieżącej pracy odpowiednich stanowisk produkcji

3. W zakresie organizacji pracy laboratoriów obowiązują:

- a) zarządzenie nr 130 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 czerwca 1961 r. w sprawie organizacji i zakresu działania laboratoriów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 11, poz. 53),
- b) zarządzenie nr 339 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 czerwca 1962 r. w sprawie organizacji i zakresu działania laboratoriów w jednostkach organizacyjnych przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 58).

Stosowanie tych przepisów należy skontrolować ze szczególnym zwróceniem uwagi, czy istniejąca sieć laboratoriów oraz poziom fachowy ich obsługi zapewnia należyty nadzór nad technologią produkcji betonów i zapraw.

4. Przy automatycznym dozowaniu cementu należy mieć na uwadze pismo Departamentu Techniki z dnia 4 kwietnia 1963 r. znak TE-18/2/63, zalecające wprowadzenie dozatorów składników betonu do węzłów betonarskich przez przedsiębiorstwa przemysłu materiałów budowlanych i budowlano-montażowe.

Przypomina się o obowiązku reklamowania dostaw kruszywa w przypadku niewłaściwej jego jakości. Zjednoczenia powinny wprowadzić jako zasadę, że przekroczenie norm zużycia cementu uzasadnione niewłaściwą jakością otrzymywanego kruszywa będą uznawane jedynie w przypadkach, gdy dostawy tego kruszywa były przez przedsiębiorstwo reklamowane.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
K. Haller

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 26 z 25.VI.63 r. **poz. 158** obwieszczenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 5 czerwca 1963 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia

Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych;

poz. 165 ustawę z 28.VI.63 r. o utworzeniu Komitetu Nauki i Techniki;

poz. 171 rozporządzenie Rady Ministrów z 28.VI.63 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Nauki i Techniki oraz zasad współdziałania z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów, Polską Akademią Nauk i ministrami (kierownikami urzędów centralnych);

W nr 29 z 6.VII.63 r. **poz. 172** obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 5.VII.63 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych;

W nr 33 z 1.VIII.63 r. **poz. 194** rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z 21.VI.63 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji, szczegółowych zadań, składu i trybu postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, trybu kierowania na badanie przez te komisje oraz w sprawie zasad wynagradzania członków komisji lekarskich i lekarzy działających w zakresie orzecznictwa lekarskiego;

W nr 38 z 4.IX.63 r. **poz. 218** rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 20.VIII.63 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie państwowego nadzoru budowlanego nad budową, rozbiórką i utrzymaniem obiektów budowlanych budownictwa powszechnego.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 48 z 12.VI.63 r., **poz. 239** uchwałę Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z 5.IV.63 r. w sprawie zasad tworzenia brygad racjonalizatorskich;

W nr 50 z 24.VI.63 r., **poz. 255** zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 14.VI.1963 r. w sprawie trybu rozdziału robót budowlano-montażowych na lata 1964—1965;

W nr 51 z 29.VI.63 r. **poz. 260** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 3.VI.63 r. w sprawie ustalenia kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu za rok 1962;

W nr 52 z 1.VII.63 r., **poz. 265** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 16.V.63 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wytycznych dla wyznaczania terenów budownictwa jednorodzinnego;

poz. 266 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 17.VI.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

W nr 53 z 2.VII.63 r., **poz. 268** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki z 10.VI.63 r. w sprawie zasad organizacji i zakresu działania służb technicznych w dziedzinie wynalazczości;

W nr 55 z 11.VII.63 r. **poz. 276** zarządzenie nr 88 Prezesa Rady Ministrów z 26.VI.63 r. w sprawie wyeliminowania zbędnego importu kompletnych obiektów, maszyn, urządzeń i sprzętu technicznego oraz części zamiennych;

W nr 56 z 17.VII.63 r., **poz. 285** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 6.VII.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

W nr 58 z 30.VII.63 r. **poz. 300** zarządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z 28.VI.63 r. — Instrukcja w sprawie współdziałania organów Milicji Obywatelskiej z komornikiem przy ustalaniu miejsca zamiesz-

kana i miejsca pracy dłużników w sądowym postępowaniu egzekucyjnym;

poz. 302 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 17.VII.63 r. zmieniające zarządzenie w sprawie przekazania uprawnienia do ustanowienia norm branżowych;

w nr 59 z 1.VIII.63 r. **poz. 305** Instrukcja Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 19.VII.1963 r. zmieniająca instrukcję w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu plac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, przedsiębiorstwach geologicznych, geodezyjnych i geodezyjno-kartograficznych;

w nr 60 z 5.VIII.63 r., **poz. 307** zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z 19.VII.63 r. w sprawie wykonywania czynności geodezyjnych przy wyznaczaniu obiektów budowlanych;

w nr 62 z 16.VIII.63 r., **poz. 316** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 31.VII.63 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych;

w nr 63 z 22.VIII.63 r., **poz. 317** uchwałę Rady Ministrów nr 256 z 19.VII.63 r. w sprawie usług dla rolnictwa;

w nr 65 z 31.VIII.63 r., **poz. 324** uchwałę Rady Ministrów nr 274 z 16.VIII.63 r. zmieniającą uchwałę w sprawie premiowania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym;

poz. 325 zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z 31.I.63 r. w sprawie normatywów czasowych oddawania maszyn i urządzeń do montażu i eksploatacji.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

- nr 177 z 12.VIII.63 r. znak: ZP2-II/ZP5/63 w sprawie wprowadzenia norm technicznie uzasadnionych i zmiany zasad wynagradzania robotników w Zakładach Stolarstwa Budowlanej w Wołominie podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
- nr 178 z 12.VIII.63 r. znak: GG-III-8/63 w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa pracy przy zbliżaniu się i przebijaniu robotami górniczymi do innych podziemnych wyrobisk górniczych;
- nr 179 z 13.VIII.63 r. znak: OR4-033/P13/63 w sprawie nadania statutu przedsiębiorstwa patronackiego przedsiębiorstwu Zakłady Stolarstwa Budowlanej w Płocku;

4. nr 180 z 24.VIII.63 r. znak: MT/1/059/63 w sprawie organizacji robót budowlano-montażowych i produkcji urządzeń związanych z mechanizacją wapnowania gleb w latach 1963—1965,

5. nr 181 z 27.VIII.63 r. znak: MT-9/514/63 w sprawie typizacji urządzeń elektroenergetycznych dla zagospodarowania placów budów;

6. nr 183 z 29.VIII.63 r. znak: OR4-33/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Krakowskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe;

7. nr 184 z 31.VIII.63 r. znak: OR4-033/P4/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zasławskie Zakłady Ceramiki Budowlanej;

8. nr 185 z 9.IX.63 r. znak: OR1-033-4/63 w sprawie przekazania Zespołu Instruktażowego Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa;

9. nr 186 z 9.IX.63 r. znak: OR4-033-P1/63 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Cementownia Działoszyn w budowie.

Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury

10. z 29.VI.63 r. znak: OR3/63 w sprawie nadzoru zwierzchniego nad wojewódzkimi biurami projektów budownictwa wiejskiego.

Zarządzenie Ministrów: Przemysłu Ciężkiego oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

11. z 23.VIII.63 r. znak: MPC/63 w sprawie przekazania przez Przedsiębiorstwo Części Zamiennych Maszyn Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dystrybucji części zamiennych do maszyn melioracyjnych Centrali Handlowej Sprzętu Rolniczego.

Okólnik Ministra:

12. nr 30 z 26.VIII.63 r. znak: PL3/5605/63 w sprawie kształtowania się wydajności pracy, zatrudnienia i funduszu plac.

Pismo okólne Ministerstwa:

13. nr 27 z 10.IX.63 r. w sprawie zawieszania funduszu premiowego i zmniejszania funduszu nagród.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 424

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Administracyjno-Budżetowy nr 1529-91-887, Cz. 8, Dział 7, Rozdział 3”.

Cena zł 2.

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny:

Warszawa, ul. Żurawia 3/5